

[Aksel Larsen.]

er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 1. Man foreslaar, at en Del af § 1, 1ste Stykke, udgaaer. Det gaaer ud paa, at Staten skulde have Ret til at overtage her i Landet eller i Udlandet beroende Varer, for saadanne Varers Vedkommende, som beror i Udlandet, dog kun for saa vidt de tilhører danske Statsborgere eller Virksomheder. Saa følger videre, at der skal ydes fuld Erstatning, fastsat af Kommissionerne. Jeg gør opmærksom paa, at Bemyndigelsesloven af August 1914 havde en ganske tilsvarende Bestemmelse, som den daværende Indenrigsminister Rode lagde overordentlig stor Vægt paa. Jeg tror, at Betydningen af en saadan Bestemmelse ikke er blevet ringere siden den Tid, og jeg gaaer ud fra, at Regeringen har været af den samme Mening, naar man i sit oprindelige Forslag foreslaar en saadan Bestemmelse. Jeg synes, det er en væsentlig Føringelse af Lovforslaget, naar man vil lade denne Bestemmelse udgaa, og vi vil derfor stemme imod dette Ændringsforslag.

De andre Ændringsforslag er enten selvfølgelig, som Ændringsforslag Nr. 2, eller fremgaaer af den Enighed, der er mellem de fire store Partiers Ordførere paa visse Punkter. Jeg ser, at man har gjort Forsøg paa at forbedre Straffeparagraffen, og jeg skal ikke bestride, at det er en Forbedring, for det giver dog i hvert Tilfælde visse Retningslinier, men paa den anden Side er jeg af den Mening, at de Straffe, der her fastsættes, er for lave. Ikke at jeg mener, at der i alle Tilfælde er Brug for saa høje Straffe, men jeg mener, at man uden Skade kunde have sat Maksimumsgrænsen noget højere. Vi har fra Verdenskrigens Tid Erfaring for, hvilke overordentlig store Lovovertrædelser der kunde begaaes, hvor skadelige Følger de kunde faa for Befolkningen, og hvor fantastiske Millionbeløb Spekulanter paa den Maade kunde tilsvindle sig, og derfor synes det mig klart, at man uden Skade kunde have sat Maksimumsstraffen betydeligt højere, end den er sat her.

Hvad de Ændringsforslag, der er stillet fra Bondepartiets Side, angaar, vil jeg blot gøre opmærksom paa, at dem kan vi ikke stemme for.

Saa vil jeg i øvrigt efterlyse et Svar paa de Bemærkninger, jeg fremsatte i

Mødet tidligere paa Dagen. Jeg mener nemlig ikke, jeg har faaet Svar gennem det, den højtærede Minister har sagt. Jeg mener ikke, det kan være saadan, at Regeringen ikke aner noget videre om, hvordan den vil administrere i Henhold til denne Lov, hvordan den vil bruge den. Noget saadant maa en Regering have en Mening om, og den maa være i Stand til at meddele os denne Mening. Jeg gentager, at vi har jo ikke haft Lejlighed til at deltage i de hemmelige Forhandlinger, vi er ogsaa blevet holdt ude fra Udvalget og kan derfor ikke være orienteret om Forudsætningerne for Enigheden om denne Lov. Vi bliver derfor nødt til at forbeholde os vor Stilling, til vi har faaet fornøden Oplysning, saa vi er i Stand til at dømme.

Nu beklager jeg at maatte sige, at jeg ikke har noget alt for godt Indtryk af den højtærede Ministers Velvilje til virkelig at administrere den Bemyndigelse, han nu faar, i den arbejdende og forbrugende Befolknings Interesse. Jeg erindrer om den Diskussion, jeg har haft med den højtærede Minister ved første Behandling, hvor den højtærede Minister sagde, at han kunde ikke, og Regeringen kunde ikke, før den fik denne Bemyndigelseslov, skride ind mod Vareaaager, Hamstring og lignende. Jeg beklager meget, at den ansvarlige Minister kan benægte sin Kompetence i saa Henseende. For det første gaaer jeg ud fra, at med den Lovgivning, vi har herhjemme, med de mange og store Indgreb i Erhvervslevet, som foretages, og som Regeringen har Bemyndigelse til, maa Regeringen naturligvis ogsaa have Bemyndigelse til i en Situation, hvor Rigsdagen ikke er inde, at træffe Foranstaltninger til at begrænse de værste Følger af Vareaaager og lignende. For det andet havde Regeringen jo altid haft den Udvej at gennemføre en provisorisk Lov og derpaa søge Rigsdagens Godkendelse af denne provisoriske Lov eller de provisoriske Foranstaltninger, naar man endelig sammenkaldte Rigsdagen — man kunde i øvrigt have sammenkaldt Rigsdagen noget før. For det tredje har jeg ikke een, men tre Gange haft Diskussion med den højtærede Minister om lignende Spørgsmaal. Jeg har ved tre Lejligheder stillet Forslag til Ændringer til Valutaloven i Retning af, at der skulde tillægges den højtærede